

किंच गृहेषु स्थितः पुत्रादिष्वेव पुरुषार्थधीर्यस्य ॥ ६ ॥ कर्मफलेषु वैराग्यमुत्पाद्य ब्रह्मविद्यामुपदेष्टुं योगानुभावेन यज्ञपशून्प्रत्यक्षं प्रदर्शयति भोभो
इति संज्ञापितान्मारितान् ॥ ७ ॥ एते त्वांसंपरेतं मृतं संप्रतीक्षन्ते वैशसं त्वत्कृतां पीडां स्मरन्तः ततश्चायः कूटैर्लोहयंत्रमयैः शृंगैः छिदन्ति छेत्स्यन्ति ॥ ८ ॥
अत्रास्मिन्संकटे निस्तारकमुमुमिति हासं कथयिष्यामि ॥ ९ ॥ तत्र जीवस्य विषयासक्त्या संसारः स च ईश्वरानुग्रहेण निवर्तत इति वक्तुं विषयगृहीत
स्य साक्षाद्बोधयितुमशक्तेराजवृत्तांतमिवाह आसीदिति पुरंजनादीन् स्वयमेवातः पंचमेऽध्याये व्याख्यास्यति तथाऽपि सुखग्रहणाय यथोपयोगं किं
चित्किंचिद्व्याख्यास्यामः तत्र स्वकर्मभिः पुरंजनयतीति पुरंजनो जीवः न विज्ञातं नाम यस्य न च विज्ञातं चेष्टितं यस्य स ईश्वरस्तस्य सखा यद्वा विज्ञातं

गृहेषु कूटधर्मेषु पुत्रदारधनार्थधीः ॥ न परं विंदते मूढो भ्राम्यत्संसारवर्त्मसु ॥ ६ ॥ नारद उवाच भोभो
प्रजापते राजन्पशून्पश्यत्वयाऽध्वरे ॥ संज्ञापितान् जीवसंघान् निर्घृणेन सहस्रशः ॥ ७ ॥ एते त्वांसंप्रतीक्षन्ते
स्मरन्तौ वैशसंतव ॥ संपरेतमयः कूटैश्छिदंस्त्युत्थितमन्यवः ॥ ८ ॥ अत्र ते कथयिष्येऽमुमिति हासं पुरातनम् ॥
पुरंजनस्य चरितं निबोध गदतो मम ॥ ९ ॥ आसीत् पुरंजनो नाम राजा राजन्बृहच्छ्रवाः ॥ तस्या विज्ञातनामासी
त्सखाऽविज्ञातचेष्टितः ॥ १० ॥ सोऽन्वेषमाणः शरणं बभ्राम पृथिवीं प्रभुः ॥ नानुरूपं यदाऽविंदद्भूत्सविमना
इव ॥ ११ ॥ न साधुमेनेताः सर्वा भूतले यावतीः पुरः ॥ कामान्कामयमानो सौ तस्य तस्योपपत्तये ॥ १२ ॥ स
एकदा हिमवतो दक्षिणेष्वथ सानुषु ॥ ददर्शनवभिर्द्वाभिः पुरंलक्षितलक्षणाम् ॥ १३ ॥ प्राकारोपवनादाल
परिखैरक्षतोरणैः ॥ स्वर्णरौप्यायसैः शृंगैः संकुलां सर्वतो गृहैः ॥ १४ ॥

स्यानुभवसिद्धत्वात् ॥ १० ॥ शरणं भोगाय तनंदेहम् ॥ ११ ॥ यावत्पुः पुरस्तास्तस्य तस्य कामस्योपपत्तये प्राप्यै असौ साधुनमेने गवादिदेहानामैहि
कपारलौकिकभोगभोग्यत्वाभावात् तथा च श्रुतिः ताभ्योगामानयत्ता अब्रुवन् न वै नोऽयमलमिति ताभ्योऽश्वमानयत्ता अब्रुवन् न वै नोऽयमलमिति ॥
१२ ॥ हिमवतो दक्षिणेषु सानुषु कर्मक्षेत्रे भारतवर्षे पुरं मनुष्यशरीरम् लक्षितानि दृष्टानि सर्वाणि लक्षणानि यस्याम् अंधपंगुत्वादिदोषरहितमित्य
र्थः ॥ १३ ॥ तामनुवर्णयति त्रिभिः अत्र किंचित्किंचित्सादृश्यमवलंब्य कथासौंदर्याय प्राकारादीनि वर्णयन्ते परिखैरिति पुंस्त्वमार्षम् अक्षाणि गवा
क्षाः त्वगादयः शरीरावयवाः प्राकारादिषु पुरावयवत्वेन निरूप्यन्ते स्वर्णादिशृंगैः शिखरैर्युक्ता ये गृहास्तैः संकुलामिति आधारादिचक्राणि गृहाः शृंगा
णि च राजसादिस्वभावाविवक्षिताः ॥ १४ ॥